

Η αναγκαιότητα της παιδαγωγικής και της διδακτικής επάρκειας, πέρα των γνώσεων που έχει κάποιος, πάνω σε ένα τομέα, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορεί αυτός και να τις μεταδώσει αποτελεσματικά σε άλλους και να αξιοποιήσει τη διδασκαλία ως μέσο αγωγής.

Η απόσταση μεταξύ ενός πτυχιούχου και ενός αποτελεσματικού εκπαιδευτικού είναι πολύ σημαντική, ιδιαίτερα σήμερα που η εποχή μας χαρακτηρίζεται ως «κοινωνία της γνώσης». Δυστυχώς όμως μέχρι και σήμερα ισχύει ο ασαφής νόμος του 1940 που επιτρέπει τη χορήγηση επάρκειας προσόντων διδασκαλίας στα κέντρα ξένων γλωσσών βάσει μόνο της αδιαφανούς γνωμοδότησης ενός συμβουλίου, που στερείται αποφασιστικής αρμοδιότητας, διαιωνίζοντας έτσι μια εκπαιδευτική πολιτική στο θέμα αυτό που χαρακτηρίζεται από στασιμότητα και αδράνεια.

Επιπλέον παρά την ύπαρξη Προεδρικού Διατάγματος που αναθέτει τη διαπίστευση των φορέων πιστοποίησης των γνώσεων και των πιστοποιητικών που αυτοί εκδίδουν, ανά επίπεδο, στο Υπουργείο Παιδείας, δυστυχώς μέχρι και σήμερα το Υπουργείο δεν ενεργεί ως φορέας διαπίστευσης με αποτέλεσμα οι διαπιστευμένοι μόνο από την αρμόδια υπηρεσία του οικείου κράτους τους φορείς και μόνο για τις εξετάσεις που διεξάγουν εκείστη χώρα τους, να λειτουργούν στην πατρίδα μας εντελώς ανεξέλεγκτοι. Συνέπεια της παντελούς αυτής έλλειψης ελέγχου στη χώρα μας είναι να αμφισβητείται η αδιάβλητη διεξαγωγή των εξετάσεων για την απόκτηση των πιστοποιητικών αυτών με αποτέλεσμα τη μείωση της αξιοπιστίας αλλά και τον αθέμιτο ανταγωνισμό μεταξύ των πιστοποιητικών βάσει της ευκολίας ή δυσκολίας απόκτησης τους.

Η παροχή δε αμοιβών, προμηθειών, και δώρων εκ μέρους των εξεταστικών φορέων με στόχο τον επηρεασμό των ενδιαφερομένων προς πιστοποίηση μαθητών ξένων γλωσσών, βάσει οικονομικών και όχι εκπαιδευτικών κριτηρίων αποτελεί παραβίαση της εκπαιδευτικής επαγγελματικής δεοντολογίας που εν δυνάμει οδηγεί σε παραπληροφόρηση και εξαπάτηση

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Δευτέρα, 20 Φεβρουάριος 2012 13:01 -

των ενδιαφερομένων μαθητών αλλά και σε πιθανή φοροδιαφυγή εκ μέρους των ιδοκτητών κέντρων ξένων γλωσσών αφού αυτά δε δηλώνονται ως εισπραχθέν εισόδημα. Τέλος, η ύπαρξη ασαφών και παραπλανητικών τίτλων, στην επωνυμία μιας επιχείρησης που προσφέρει υπηρεσίες Κέντρου Ξένων Γλωσσών που δημιουργούν σύγχυση στο ενδιαφερόμενο κοινό, αποτελεί φαινόμενο που ενδυναμώνεται και που χρήζει προσοχής και επαγρύπνησης εκ μέρους της πολιτείας προκειμένου να διασφαλιστεί η νόμιμη τάξη και να προστατευθεί ο πολίτης.

Κατόπιν αυτών ερωτάται η

κ. Υπουργός:

1. Ποιά είναι η πολιτική βούληση της κυβέρνησης για το αναχρονιστικό καθεστώς των επαρκειών προκειμένου να διασφαλιστεί η επάρκεια του κατόχου ενός πτυχίου ξένης γλώσσας ως διδασκάλου ή ως παιδαγωγού προς όφελος της εκπαιδευτικής διαδικασίας;
2. Προτίθεται η κυβέρνηση να θεσμοθετήσει τη δημιουργία ελληνικού φορέα διαπίστευσης των οργανισμών πιστοποίησης ξένων γλωσσών στην χώρα μας, θέτοντας αυστηρές προδιαγραφές για τη διασφάλιση τόσο του αδιάβλητου των εξετάσεων όσο και της αξιοπιστίας των πιστοποιητικών που εκδίδουν, όπως συμβαίνει με το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας;
3. Με ποιους τρόπους το Υπουργείο προτίθεται να αυξήσει τον αριθμό και την αποτελεσματικότητα των διενεργούμενων ελέγχων στα Κέντρα Ξένων Γλωσσών, προκειμένου να προστατεύεται ο πολίτης και να τηρείται η νόμιμη τάξη;

Αθήνα, 6.12.11

Ο ερωτών Βουλευτής

Σπύρος Ταλιαδούρος